

עת"א 2192/01 - נחמן יצחק בורשטיין נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 02-01-2014 בורשטיין נ' ועדת

השחרורים ואח'

לפני:

כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ כב' השופטת שירה בן
שלמה כב' השופט צבי ויצמן

הוותר
נגד
1. ועדת השחרורים
2. היועץ המשפטי לממשלה

המשיבים

נוכחים:

הוותר ובאת כוחועו"ד יפה ויסבור

ב"כ המשיב 2עו"ד גבי ליברמן

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

פסק דין ינתן היום בשעה 14:00.

אין צורך בnocחות ב"כ הוותר.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

פסק דין

1. העוטר מרצה 13 שנות מאסר בגין עבירותimin שביצע בקטינים שלימד בתלמוד תורה נושא תפ"ח (מחוזי ירושלים) 806/05 שהטייל עליו 15 שנות מאסר, שהופסקו על ידי ביהם"ש העליון בע"פ 2.12.13 ו- 13 שנות מאסר, והוא עוטר כנגד החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 2.12.13 שלא לשחרר אותו על תנאי התוכנית הטיפולית של פרופ' ויצטום שהוצגה בפני הוועדה ואשר צורפה לעתירה לפיה העוטר יטופל בזריקות דק אופטיל בצירוף שיחות פרטניות.

2. ב"כ העוטר טעונה בכתב העתירה ובטעוניה בפניו כי שגתה הוועדה כאשר העדיפה את חוות דעת מב"ן לפיה מסוכנותו המינית של העוטר גבואה על פני חוות דעתו של פרופ' ויצטום לפיה באמ העוטר קיבל את הטיפול הנ"ל מסוכנותו המינית תהיה נמוכה, במיוחד כאשר את עבירותimin לא ביצע כלפי ולדיו שהוא קטינים ובגרו בינו לביןם אלא כלפי תלמידים שלימד בתלמוד התורה.

ב"כ העוטר איננה מתעלמת לכך שהוצע לעוטר לעבור הליך טיפול בין כותלי בית הסוהר אך לטענתה, ההצעה באה מאוחר מדי, דהיינו, כאשר העוטר כבר סיים לרצות שני שליש מתוקפת מאסרו והסכמתו הייתה טעונה העברתו מכלא מעשוו לכלא איילון, שם תנאי המאסר הם גורועים מלאה שככלא מעשוו, גם אם ישנה באגן התורן.

לטענת ב"כ העוטר, הנתונים הנ"ל גרמו לעוטר לסרב להצעת שב"ס וכן אין זו קוף אותם לחובתו של העוטר.

ב"כ העוטר טעונה כי יש להעדיף את חוות דעתו של פרופ' ויצטום שהוא פסיכיאטר מומחה בעל שיעור עולמי ובעל ניסיון רב בתיפול רפואי בעבר"ניimin המשתרע על מאמרים ומחקרדים המוכיחים את יעילותה של התרפיה לדיכוי היצור המיני על פני חוות דעתו של הקריינולוג מיטעם מב"ן, ד"ר רוזנברג, שאינה مستמכת על מאמרים ומחקרדים.

באשר חוות דעתו של ד"ר בירגר, מנהל מב"ן, שקבע את מסוכנותו המינית הגבואה של העוטר, טעונה ב"כ העוטר כי בחוות דעת שהגיש בשנת 2009 קבע ד"ר בירגר כי מסוכנותו המינית של העוטר נמוכה ואי הסבר לשינוי בהערכת המסוכנות כך שהוא ד"ר בירגר סבור שמסוכנותו המינית של העוטר גבואה.

3. במהלך הדיון בפניו הציגה ב"כ העוטר מכתב מהרב יצחק דוד גרוסמן לפיו הוא הצליח לש凱ם הרבה אסירים שהיו בשפל המדרגה ולאור הרגשותיו שאפשר להצליח בשיקומו של העוטר הוא מבקש מביהם"ש להיענות בחזיב לבקשתו לשחרר אותו על תנאי שכן אז יהיה לו ולמשפחתו ולסובבים אותו התcheinות לעשות כל פעולה לשיקום ולשינוי לטובה.

4. ב"כ המשיב מתנגדת לשחררו המוקדם של העוטר וטעונת כי מפסיקת בית המשפט שדנו במעשהיו של העוטר עולה כי מדובר במעשים שנעשו במהלך כעשר שנים, כאשר העוטר הפך את קורבונו לאיובי-קטיבים לשיפור יצירוי המינים, תוך שהוא מנצל את האמון שננתנו בו כמבוגר וכגורם חינוכי ומשכך מדובר במסוכנות מינית גבואה כפי שמעירג גם מב"ן.

לטענת ב"כ המשיב, חוות דעת מב"ן עולה שהעוטר הוא פודיפיל, בלתיאמין, שלא עבר כל תהליך

טיפולו ואף סירב לעבור הлик טיפולו כזה. הדברים גם עולים מחוות דעת גורמי הטיפול שהתרשו כי למרות שהעוטר זקוק לטיפול ייעודי לעבריini מין, המוטיבציה שלו לקבלת טיפול כזה היא פורמללית בלבד ובפועל, הוא סרב לקבלו כאשר הדבר הצריך זמן.

באשר לחוות הדעת של פרופ' ויצטום, טענה ב"כ המשיב כי מדובר בחוות דעת שנשללה על ידי מב"ן, שהוא הגורם העיקרי הממליץ כאשר מדובר בשחרור מוקדם של עבריini מין.

5. עיון בהחלטת הוועדה נושא העיטה מעלה כי היא לא התعلמה מחוות דעתו ומהתקنية הטיפולית שהציג פרופ' ויצטום בפניה ובפנינו אף העדיפה, ובצדק, את חוות דעת מב"ן חוות דעת רשות א' בכל הקשור לאפשרות לשחררו המוקדם של העוטר בתנאי שיקבל את הטיפול בזירה שבוצעה על ידי פרופ' ויצטום, בנוסף, בנוסף לפגישה טיפולית.

6. הוועדה התייחסה, ובצדק, לעובדה שהעוטר לא עבר כל הליך טיפולו במהלך מסרו וגם אם לא הוצע לו השתתפות בתחום טיפול כזה עד לזמן האחרון יחסית, אין בכך כדי להצדיק את סירובו להשתתב בהליך טיפול כזה, גם אם הוא מציריך דחית שחרورو המוקדם. כך גם פני הדברים אם היה בסכמתו להשתתפות בהליך טיפול כזה כדי לגרום להעברתו מכלא מעשיהו לכלא איילון, שתנאי השהייה בו לטענת בא כוחו קשים יותר מלאה בהם הוא מצוי כיום שכן יהיה לצפות מהעותר, לאחר שבקשהות שהגיש אשר נדחו בגלל אי השתתפות בהליך טיפול נדחו, שייעתר להצעת שב"ס לשלב אותו בהליך טיפולו.

7. כאמור, הוועדה, ואף אם איןנו מתעלמים מהתקنية הטיפולית של פרופ' ויצטום אך מן הראי להעדיף עליה חוות דעת מב"ן לאור ההסתיגיות שהועלו מהתקنية הטיפולית של פרופ' ויצטום כמצוטט מתוך חוות דעת מב"ן בסוף עמוד 5 ובתחילת עמוד 6 להחלטה נושא העיטה.

גם אם ד"ר רוזנברג שנטן את חוות דעת מב"ן שצורפו כנספחים 2 - ח לכתב התגובה, איןנו פרופ' לפסיכיאטריה כמו פרופ' ויצטום אלא קריימינולוג אשר עובד במ"ן, אין סיבה שלא להעדיף את חוות דעתו על פני חוות דעתו של פרופ' ויצטום, שכן היא מבוססת על היכרות ממושכת מזו שמכיר פרופ' ויצטום את העוטר ועל חוות דעת שניינו לגבי העוטר החל מתאריך 23.10.08 אשר הערכו את מסוכנותו המינית כגבואה.

8. הלכה פסוקה היא כי השאלהஇיזו עמדה מקצועית יש להעדיין נתונה להכרעת הוועדה וערכאה שיפוטית תתעורר בה רק אם הוועדה טעה טעות חמורה ואין מקום להתערבות שיפוטית כאשר שיקול דעת הוועדה, אפילו אינו מקובל על בית המשפט (זה לא המקהלה שבפנינו) הוא שיקול דעת שועודה סבירה עשויה להפעיל. (ראה החלטתו של כב' השופט דנציגר ברע"ב 3319/12 רחמיין נ' מדינת ישראל ואח', ניתנה ביום 2.10.12).

9. עיון בהחלטת הוועדה נושא העיטה מעלה כי מדובר בהחלטה סבירה שאין בה טעות בכל הקשור להעדפת חוות דעת מב"ן על פני חוות הדעת והתקنية הטיפולית הפרטית של פרופ' ויצטום.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העיטה.

עמוד 3

המציאות תשלח פסק הדין לב"כ העותר.

ניתן והודיע היום ל' אדר
תשע"ד, 02/03/2014
במעמד ב"כ המשיב 2
והעותר.

צבי ויצמן, שופט

שירה בן שלמה, שופטת

אברהם טל, סג"נ
אב"ד